

ת"פ 16254/10/16 - מדינת ישראל נגד אלמיהו מסלה, טדוס קדנה, ג'מרה צ'קול

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 16254-10-16 מדינת ישראל נ' מסלה(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אלמיהו מסלה (עציר)
2. טדוס קדנה (עציר)
3. ג'מרה צ'קול (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה תור-זאבי

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד גיא עין צבי

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד ניל סיימון

ב"כ הנאשם 3 - עו"ד שירן ברגמן

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
 - א. **חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 335(א)(1) ביחד עם סעיפים 333 ו-29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
 - ב. **תקיפה לשם גניבה**, לפי סעיף 381(א)(2) לחוק.
 - ג. **גניבה**, לפי סעיף 383 יחד עם 384 לחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום שכר המתלונן דירה בראשון לציון. במהלך חודש ספטמבר 2016, אפשר המתלונן לנאשם 1 לשהות בדירה לתקופה של שבועיים עד לסוף חודש ספטמבר, מועד בו היה אמור המתלונן לפנות את הדירה ולהחזירה לבעליה. בתאריך 1.10.16 הגיע המתלונן לדירה, בה שהו אותה עת הנאשמים ואחר שזהותו אינה ידועה, וביקש מהם לפנות את הדירה ולהשיב לו את המפתחות. בתגובה לכך, **נעל הנאשם 1 את דלת הדירה מבפנים והנאשמים והאחר החלו להכות את המתלונן בכל חלקי גופו. בהמשך שלף הנאשם 1 סכין וחתך באמצעותה את גרונו של המתלונן והנאשם 2 חתך את אמת ידו של**

המתלונן באמצעות סכין נוספת. אז הטיח מי מהנאשמים 2,3 בקבוק עראק בראשו של המתלונן ובעודו שרוע על הרצפה, בעט הנאשם 3 בראשו. הנאשמים והאחר הוסיפו להכות את המתלונן באגרופים ובבעיטות, בכל חלקי גופו וכן גרמו לו לחתכים באמצעות סכין בידיו, ברגליו ובכתף. בהמשך ניסה הנאשם 1 לשפוך שמן על גופו של המתלונן, אולם הנאשם 3 מנע ממנו ושפך על המתלונן מים. במהלך האירוע נטלו הנאשמים והאחר מכיס מכנסיו של המתלונן את מכשיר הטלפון הנייד שלו וכן 700 ₪. הנאשם 1 השליך את מכשיר הטלפון על הרצפה ושבר אותו ולאחר מכן הכניסו הנאשם 2 לכיסו. בהמשך הורידו הנאשמים והאחר את בגדיו של המתלונן המגואלים בדם והלבישו אותו בבגדיו של הנאשם 1 וכן ניקו את הדירה. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן חתך אלכסוני בצוואר באורך של 15 ס"מ אשר הצריך סגירה באמצעות סיכות וחבישה, חתך בכתף שמאלית וחתכים עמוקים באמות ידיו שהצריכו סגירה באמצעות סיכות וחבישה.

3. בסמוך לאחר תחילת שמיעת ההוכחות בתיק, הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן ללא הסכמה לגבי העתירה לעונש.

ראיות לעונש

4. ת/1 - הצהרת קורבן העבירה במסגרתו מתאר המתלונן כי בנוסף לסימנים החיצוניים והצלקות שיישאר עימו כל חייו, הוא סובל מכאבי גרון ויד שמאל שלו אינה מתפקדת כראוי, הוא אינו יכול להרים בעזרתה דברים וכן הוא סובל מסיוטים בלילות. כמו כן מוסיף כי רק לאחרונה חזר לעבוד באופן חלקי ובתקופה שחלפה מאז המעשים נתמך כלכלית על ידי חבריו.

5. ת/2 - תמונות המתעדות את חבלות הקורבן.

6. ת/3 - מסמכים רפואיים.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נעמה תור זאבי, הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן בפתח דיוני ההוכחות. האירוע המתואר בכתב האישום הינו אירוע קשה, השונה מאירועי קטטה אשר נראים בדרך כלל בפסיקה, זאת משום שאין המדובר בקטטה הדדית אשר הסלימה אלא באירוע של קורבן אל מול שלושה תוקפים אשר נמצאו בדירתו ותקפו את המתלונן בצורה אכזרית. הנאשם 1 חתך את גרונו של המתלונן, הנאשם 2 פצע אותו בידו, הנאשמים מכים אותו, שוברים בקבוק על ראשו וגונבים לו את הטלפון הנייד וכן סכום של 700 ש"ח. באשר לנזק הרפואי שנגרם לו מעידים המסמכים הרפואיים ואין מחלוקת שמדובר באירוע טראומתי ופוגעני. מתחם העונש ההולם הוא בין 3 ל- 6 שנים עבור האירוע ואולם קיימת אבחנה בתוך המתחם בין נאשמים 1 ו- 2 לבין נאשם 3, זאת לאור העובדה שנאשם 3 לא עשה שימוש בפועל בסכין, הגם שמיוחסת לו העבירה בצוותא. הפער בין הנאשמים 1 ו- 2 אינו גדול הגם שהמיקום שבו חותך הנאשם 1 את המתלונן בצווארו יכול היה להיות גם קטלני והוא אכזרי יותר ואף מצלק במקום גלוי ואולם בסופו של דבר גם הנאשם 2 עשה שימוש בסכין ועל כן הפער ביניהם אינו משמעותי. לעומתם נאשם 3, אשר גם הוא שותף לעבירה, לא אחז בסכין בפועל. הערכים המוגנים אשר נפגעו הינם שמירה על בטחון חייו ושלמות גופו של אדם, וכן הגנה על רכושו. כאמור לעיל, יש לתת דגש לכך שלא מדובר בקטטה הדדית וכי למתלונן אין שום אשם תורם. בבחינת פסקי הדין בעבירות דומות

ניתן לראות מנעד של עונשים, ואולם פסקי הדין המקלים הם בעניינם של נאשמים אשר פניהם לשיקום, ולא כך במקרה דנן. בעניינם של הנאשמים לא הוגשו תסקירי שירות מבחן ולא בכדי, אין המדובר במי שפניהם לשיקום ולחובתם הרשעות קודמות בעבירות רלוונטיות וכן לנאשם 3 אף מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה. עם זאת עומדים לזכותם ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי ובעדות המתלונן, על אף שהוא התייצב באולם בית המשפט. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשמים עונש מאסר מאחורי סורג ובריה בתוך מתחם הנטען לצד מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן.

8. לטענת ב"כ הנאשם 1, עו"ד גיא עין צבי, הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, אשר תוקן משמעותית בכל הנוגע לנאשם 1. נכון שהנאשם 1 הינו זה אשר חתך את המתלונן בגרונו, ואולם ניתן לראות כי מדובר בחבלות שטחיות, לא נדרש טיפול חודרני, אלא רק סגירת הפצע וחבישתו וכן המתלונן שוחרר לביתו עוד באותו היום. מכאן ניתן ללמוד כי לא היתה בכוונתו של הנאשם לגרום לנזק מעבר לפגיעה השטחית. בנוסף ישנו חלק נוסף באירוע אשר בוצע על ידי נאשמים 2 ו-3 ואשר נאשם 1 לא נטל בו חלק. אמנם כתב האישום מייחס לו עבירות נוספות ואולם המעשים החמורים "בולעים" את המעשים הפחות חמורים, במיוחד בסוגיית העונש, ועל כן אין מקום להחמיר עימו בשל כך. הנאשם עלה ארצה עם משפחתו בגיל 12 והמשפחה עבירה קליטה קשה בארץ. בשל הקשיים הכלכליים יצא הנאשם בגיל 16 למסגרות חוץ ביתיות, הוא הסתבך עם חברה שולית וביצע עבירה בגינה נשלח למאסר של 4 חודשים אשר עיכב אותו ומנע את גיוסו לצה"ל ומכאן החלה הידרדרותו. הגם שלחובתו הרשעות קודמות, העבירה החמורה בעברו היא מלפני למעלה מעשור שנים. הרשעתו האחרונה הינה משנת 2012 בגין עבירה מ-2011, ושם נדון לענישה צופה פני עתיד. לאחר שחרורו מהמאסר הוא עבד במשך שלוש שנים כמאבטח ללא נשק ואחר כך עוד שנתיים בחדר אוכל של מלון. לנאשם 3 ילדים קטינים אשר זקוקים לו. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות. מתחם העונש אליו טוענת המאשימה אינו תואם את רמת הענישה הקיימת ואת מתחמי הענישה אשר נקבעו אף במקרים חמורים יותר. מתחם העונש הראוי במקרה זה הוא 12 עד 36 חודשי מאסר ומיקומו של הנאשם צריך להיות בחלקו האמצעי של המתחם. לפיכך עתר ב"כ הנאשם 1 לגזור על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של המתחם הנטען.

9. לטענת ב"כ הנאשם 2, עו"ד ניל סיימון, הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו. נאשם 2 הינו נתין זר, תושב אריתריאה ללא משפחה, אשר נמצא בארץ בגפו ופסיקת בית המשפט העליון לגבי נאשמים במצב כזה ידועה. חלקו של נאשם 2 הינו הנמוך ביותר. כל חלקו מסתכם בחתך שביצע בידו של המתלונן. החתך שביצע הנאשם נעשה בחלק שנחשב כבלתי מסוכן ואינו מסכן חיים. מדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן וככל הנראה היה מעורב בו שימוש באלכוהול. אין כל ראייה לכך שהייתה הצטיידות בנשק מבעוד מועד. הנזק שנגרם למתלונן הוא בעיקרו אסתטי. הנאשם חסר אמצעים ועובד בעבודות מזדמנות. הפסיקה, במקרים חמורים הרבה יותר נמוכה יותר מהרף התחתון אליו עותרת המאשימה ומשכך יש מקום להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. באשר למיקומו של נאשם 2 במתחם הרי שמקומו בתחתית שכן חלקו באירוע לא עיקרי והוא נטול עבר פלילי משמעותי, מלבד הרשעה אחת שאין בה אלימות פיזית. כאמור בשל היותו נתין זר לא ניתן גם להעבירו הלכים שיקומיים. אשר על כן עתר ב"כ נאשם 2 להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

10. לטענת ב"כ הנאשם 3, עו"ד שירן ברגמן, חלקו של נאשם 3 פחות משל שני הנאשמים האחרים, ועל כך מסכימה גם המאשימה. על כן לא ניתן לקבוע מתחם זהה לשלושתם. נכון שהנאשם 3 הורשע

בביצוע המעשים בצוותא ואולם לא ניתן להתעלם מחלקו של כל אחד מהנאשמים. מוסכם כי נאשם 3 לא השתמש בחפץ חד על כל המשתמע מכך, כאשר ברור ממה נגרמו הפגיעות והיכן הייתה מרב הסכנה. כמו כן לא ניתן להתעלם מכך שנאשם 3 מנע מנאשם 1 מלשפוך שמן על המתלונן, ושפך עליו מים ואולי בכך מנע מהאירוע להפוך לחמור יותר. לפיכך, יש לקבוע לגבי נאשם 3 מתחם נפרד ונמוך משל השניים האחרים. מתחם העונש בעניינו של נאשם 3 הינו בין מספר חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשי מאסר. הנאשם הודה ולקח אחריות למעשיו. הוא יליד 1984, פרוד ואב ל- 2 ילדים אשר עבד טרם מעצרו בעבודות מזדמנות, משלם מזונות ונמצא במצב כלכלי קשה ובחובות להוצאה לפועל. אשר על כן, ועל אף עברו הפלילי, עתר ב"כ נאשם 3 להסתפק בימי מעצרו של הנאשם כולל הפעלת המאסר על תנאי בחופף ולחילופין להוסיף עונש מאסר קצר.

11. הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

12. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
13. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעבירות האלימות הינם שמירה על שלמות גופו של אדם ובביטחון הציבור. הערך החברתי אשר נפגע בגין עבירות הרכוש הינו שמירה על קניינו של אדם.
14. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף משמעותי וזאת נוכח העובדה שהיו אלו הנאשמים אשר יזמו את האירוע כולו, ללא כל התגרות או "אשם תורם" מצדו של המתלונן וכן נוכח אופי החבלות ומיקומן אשר נגרמו בחלקן תוך שימוש בסכין.
- הנאשמים הורשעו בביצוע עבירה של חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות בצוותא, לפי סעיף 335(א)(1) ביחד עם סעיף 333, אשר העונש הקבוע בצדה עומד על 14 שנות מאסר, וזאת לצד עבירות נוספות.
- על החומרה שבפתרון סכסוכים באמצעי אלימות עמד בית-המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 1892/15 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (31.5.15):

"בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים "לפתור סכסוכים" בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרים בדרך האלימות, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש בסכין או בכלי משחית אחר"

(בהקשר זה ראו גם ע"פ 3052/10 **זועבי נ' מדינת ישראל** (5.9.11); ע"פ 6223/11 **אגברנה נ' מדינת ישראל** (25.6.12)).

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** (אשר כוללת פסיקה שאוזכרה על-ידי כב' הרכב השופטים פינקלשטיין, ברודי ואמיר בתפ"ח 4975-07-15 **מדינת ישראל נ' נסראללה** (12.9.17) שאליה הפנו ב"כ הנאשמים), מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 935/14 **אוסטרוביץ נ' מדינת ישראל** (30.11.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונידון ל- **50 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם תקף את המתלונן בסכין מטבח וגרם לו לחתכים ביד ובכתף שמאל ללא התגרות מצידו, וכאשר המתלונן פנה לברוח מהמקום, דקר אותו שוב, דקירה עמוקה, בשכם. לנאשם נסיבות חיים

לא קלות, התסקיר בעניינו היה שלילי. בית המשפט דחה את הערעור וקבע כי הגם שעונש המאסר שהושת על המערער מצוי ברף הגבוה של הענישה, מדובר בעונש ראוי.

ב. בע"פ 5089/12 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (19.2.13), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם הצטייד בסכין והגיע למקום עבודתו של המתלונן, המתין עד שיצא ואז נצמד לגבו של המתלונן ודקר אותו דקירה אחת באמצעות הסכין בגבו. הנאשם כבן בן 61 שנים, נעדר עבר פלילי, נותר בזירה על מנת להזעיק את כוחות ההצלה והביע חרטה על מעשיו. בית המשפט העליון העמיד את עונשו **על 50 חודשי מאסר בפועל** (חלף 60 חודשים).

ג. בע"פ 6973/13 **עמרן נ' מדינת ישראל** (23.9.14) נדחה ערעורו של שלושה מערערים, אשר הורשעו לפי הודאתם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בקשירת קשר לביצוע פשע, והמערער 1 אף בהפרת הוראה חוקית. המערערים קשרו קשר לגרום למתלונן חבלה חמורה משום שסברו שהעליב את אחותם. הם הצטיידו בסכינים, הגיעו אל המתלונן, תקפו אותו בצוואתו, ודקרו אותו בחזהו בבטנו ועוד (המערערים 1-2 שלוש דקירות כל אחד, והמערער 3 דקירה נוספת). בית-המשפט קבע מתחם שבין 18 חודשים ל- 4 שנות מאסר, וגזר על המערערים עונשים של **43 חודשי מאסר, 40 חודשי מאסר ו- 34 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 4631/13 **מדינת ישראל נ' כרים** (25.2.14), נדחה ערעורו של נאשמים אשר הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונדונו לעונשי **מאסר של 40 חודשים (נאשם 1) ו- 28 חודשים (נאשם 2)**. הנאשמים לקחו חלק בתגרה אשר פרצה מחוץ לאולם אירועים ויחד עם אחרים הכו את המתלונן במקלות, באגרופים ובבעיטות. לחובתו של נאשם 1 עבר פלילי והתסקירים בעניינם לא היו חיוביים. בית המשפט העליון אימץ את מתחם הענישה ההולם שנקבע (בין 18 חודשי מאסר לבין חמש שנות מאסר לריצוי בפועל).

ה. בע"פ 2735/14 **מדינת ישראל נ' אברמוב** (26.10.14), התקבל ערעור המדינה כנגד נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם התארח בביתו של המתלונן, בין השניים פרץ ויכוח במהלכו שבר הנאשם כוס זכוכית אשר היתה בידו ודקר באמצעותה את המתלונן בצווארו. לנאשם עבר פלילי משמעותי וכן מאסר על תנאי. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **30 חודשים** וכן הפעיל את המאסר על תנאי בן 10 חודשים כולו במצטבר (**סה"כ 40 חודשי מאסר בפועל**) (חלף 29 חודשים).

ו. בע"פ 6384/12 **גינן נ' מדינת ישראל** (6.5.13) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, בגין מספר דקירות בפלג גופו העליון של המתלונן, שאושפז ונותר. בעקבות עימות בין הנאשם למתלונן, עזב הנאשם את המקום, הצטייד באולר, ודקר את המתלונן. הנאשם נדון לעונש של **שלוש שנות מאסר בפועל**.

ז. בע"פ 2055/14 **עויסאת נ' מדינת ישראל** (05.11.14), נדחה ערעורו של נאשמים אשר הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונידונו ל- **36 חודשי מאסר (נאשם 1) ו- 24 חודשי מאסר (נאשם 2)**. הנאשמים השתתפו בקטטה שפרצה בין מספר משפחות. נאשם 1 נעמד מאחורי המתלונן ודקר אותו במותן השמאלית בסכין. נאשם 2 אחז בסכין והניף את ידו על מנת לדקור את המתלונן, אך המתלונן אחז בסכין ומנע את הפגיעה. הנאשמים נעדרו עבר פלילי

והתסקירים בעניינם היו חיוביים. בית המשפט העליון אישר את מתחם העונש הראוי שנקבע בעניינם (בין שנתיים לשמונה שנות מאסר בפועל).

ח. בע"פ 1929/12 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (24.4.12) החמיר בית-המשפט העליון בעונשו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות. הנאשם בילה במועדון, ובעקבות ויכוח, דקר את המתלונן בחזהו ונמלט מהמקום. המתלונן הובהל לבית-חולים ונאלץ לעבור שורת הליכים רפואיים קשים. בית-המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **36 חודשי מאסר בפועל** (חלף 24 חודשים).

ט. בע"פ 48/12 **מדינת ישראל נ' בלקוול** (5.8.12) החמיר בית-המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, כאשר במהלך ויכוח ליד מועדון, המתלונן ניסה להפריד בין הניצים, והנאשם דקר את המתלונן שתי דקירות בבטנו באמצעות סכין שלקח מאחד המעורבים. המתלונן אושפז ונותח. לחובת הנאשם עבר פלילי. בית-המשפט העליון העמיד את עונשו על **34 חודשי מאסר בפועל** (ללא ניכוי 8 חודשי מאסר שנוכו בהליך אחר), חלף 30 חודשים.

י. בע"פ 2037/13 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (26.6.2013) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין ועוד. בעקבות ויכוח, הנאשם זרק לעבר המתלונן אבן אשר פגעה בפניו, בהמשך תפס בחולצתו, תקף אותו במכת אגרוף, ודקר אותו באמצעות סכין. הנאשם בעל רקע נורמטיבי, ללא עבר פלילי. נקבע מתחם שבין שנתיים לחמש שנות מאסר ונגזרו על הנאשם **30 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון אישר את המתחם והעונש.

יא. בע"פ 5200/16 **כבוב נ' מדינת ישראל** (3.11.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונידון ל- **24 חודשי מאסר**. בין הנאשם למתלונן היתה היכרות עסקית, ונתגלע ביניהם סכסוך. המתלונן הגיע אל מועדון לילה שבו שהה הנאשם, ועלה לעמדת התקליטן. מיד לאחר מכן, עלה הנאשם לעמדה מאחורי המתלונן, ודקר/חתך אותו בצווארו באמצעות סכין מטבח. הנאשם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, והתסקיר בעניינו היה חיובי. בית-המשפט העליון אישר מתחם שבין 20 ל- 48 חודשים, ולא התערב בעונש.

יב. בתפ"ח (מח' מרכז-לוד) **מדינת ישראל נ' נסראללה** (12.9.17), הורשע נאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם הגיע למקום מפגש עם המתלוננים כשהוא מצויד בסכין. הדברים הסלימו לכדי קטטה שבמהלכה פגעו בבנו הקטין של הנאשם וגרמו לו לשבר בארובת העין. בתגובה דקר הנאשם את המתלוננים דקירות בפלג גופם העליון. לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות שאינן רלוונטיות. בית המשפט התרשם כי לא היתה כוונה מראש לפגוע במתלוננים וכי לא היה זה הנאשם שהיה אחראי להסלמת האירוע ולפיכך גזר עליו **מאסר למשך 36 חודשים** לצד עונשים נלווים.

16. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהאירוע החל שעה שהגיע המתלונן לדירתו וביקש מהנאשמים לפנות אותה בכדי שיוכל להשיבה לבעליה. בתגובה לכך, וללא כל התגרות מצידו של המתלונן, החלו הנאשמים לתקוף אותו באכזריות והוסיפו לעשות כן באגרופים ובעיטות, בכל חלקי גופו תוך שהם גורמים לו לחבלות. בנוסף נטלו

הנאשמים והאחר מכיס מכנסיו של המתלונן את מכשיר הטלפון הנייד שלו וכן 700 ₪, כאשר נאשם 1 שבר את הטלפון הנייד, והנאשם 2 הכניס את הטלפון לכיסו. לאחר מכן הורידו הנאשמים והאחר את בגדיו של המתלונן המגואלים בדם והלבישו אותו בבגדים של הנאשם 1 וכן ניקו את הדירה.

17. כאשר עסקינן בנאשמים שהורשעו באותה פרשה, על בית המשפט לתת את הדעת ליחס בין חלקם של הנאשמים באירוע הפלילי, ובהתאם לכך לקבוע את עונשו של כל אחד מהם (כב' השופט א' שהם בע"פ 8204/14 **זלום נ' מדינת ישראל** (15.4.15) (פסקה 28)). עקרון הענישה האינדיבידואלית, כמו גם עקרון האחידות בענישה, מחייבים כי במקרים שבהם מתקיים שוני מהותי בנסיבות, יקבעו עונשים שונים לנאשמים, כל אחד על-פי חלקו ונסיבותיו (ראו ע"פ 7006/14 **תורג'מן נ' מדינת ישראל** (23.3.15)).

א. **באשר לחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים**, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם 1 נעל את דלת הדירה מבפנים, שלף סכין וחתך באמצעותה את צווארו של המתלונן. כתוצאה מכך נגרם למתלונן חתך בצוואר באורך של 15 ס"מ שהצריך סגירה באמצעות סיכות וחבישה. בהמשך ניסה הנאשם 1 לשפוך שמן על גופו של המתלונן, אולם הנאשם 3 מנע זאת ממנו. בהמשך השליך את מכשיר הטלפון על הרצפה ושבר אותו.

בהקשר זו יודגש כי קיימת חומרה יתרה בחיתוך צווארו של אדם באמצעות סכין, כאשר מיקום החתך עלול להוביל לתוצאות חמורות בהרבה מאלה שנגרמו בפועל, וזאת אף אם מבצע המעשה לא התכוון לכך.

גם הניסיון לשפוך שמן, שהינו חומר דליק, על גופו של אדם, יש בו משום יצירת סיכון נוסף, אשר במקרה דנן נמנע על ידי הנאשם 3 אשר שפך מים על המתלונן.

נאשם 2 חתך את אמת ידו של המתלונן באמצעות סכין. גרימת החתך בידו של המתלונן הינה בעלת חומרה רבה, אם כי פחותה מגרימת החתך בצווארו של המתלונן, אשר בוצעה על-ידי הנאשם 1, הואיל והסיכון אשר עלול להיגרם כתוצאה מחתך ביד הינו פחות חמור. הנאשם 2 נטל חלק במהלך האירוע כולו, וביחד עם האחר היכה את המתלונן באגרופים ובבעיטות, ולאחר שהנאשם 1 השליך את מכשיר הטלפון של המתלונן על הרצפה, הכניס הנשם 2 את הטלפון לכיסו.

הנאשם 3 בעט בראשו של המתלונן בעודו שרוע על הרצפה, והשתתף עם הנאשמים האחרים ביתר חלקי האירוע בהכאתו של המתלונן, אם כי לא אחז בסכין. בהמשך כאשר הנאשם 1 ניסה לשפוך על המתלונן שמן, הרי שהנאשם 3 סייע למתלונן בכך ששפך על המתלונן מים, ובכך מנע אפשרות של גרימת נזק חמור אף יותר למתלונן. בהקשר זה יש לתת את הדעת לדברי ב"כ הנאשם 3 אשר ציין כי במהלך מסדר הזיהוי בו זיהה המתלונן את הנאשם 3, אמר המתלונן שהנאשם 3 עזר לו.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; בנסיבות בהן שלושת הנאשמים תקפו יחד עם אחר, באכזריות רבה את המתלונן, תוך שנאשמים 1 ו-2 עושים שימוש בסכין, וכן נוכח המיקום בו חתך נאשם 1 את גרונו של המתלונן הרי שפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם הינו רב.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו למתלונן חתך אלכסוני בצוואר באורך של 15 ס"מ אשר הצריך סגירה באמצעות סיכות וחבישה; חתך בכתף שמאלית, חתכים עמוקים באמות ידיו שהצריכו סגירה באמצעות סיכות וחבישה. המתלונן אף מסר הצהרה בנוגע לנזקים העקיפים שנגרמו לו, וניכר כי האירוע הקשה הותיר בו את אותותיו. כמו כן הנאשמים לקחו את מכשיר הטלפון של המתלונן, שברו אותו וגנבו ממנו סך של 700 ₪.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה;** מעשיהם של הנאשמים נעשו ללא שום התגרות מצדו של המתלונן ובתגובה לבקשתו כי יעזבו את הדירה ויחזירו לו את המפתח בכדי שיוכל להשיבו לידי בעליה.

18. בבחינת חלקיהם היחסיים של הנאשמים באירוע, סבורני כי המדרג הינו כדלקמן:

א. לנאשם 1, אשר נעל את דלת הדירה מבפנים, חתך את המתלונן בצווארו באמצעות סכין, ניסה לשפוך עליו שמן, והשליך את מכשיר הטלפון של המתלונן על הרצפה ושבר אותו, אך לא השתתף בשבירת הבקבוק על ראשו של המתלונן, ייקבע המתחם הגבוה ביותר.

ב. לנאשם 2, אשר חתך את המתלונן באמת ידו באמצעות סכין, והכניס לכיסו את הטלפון השבור של המתלונן, ייקבע המתחם האמצעי.

ג. לנאשם 3, אשר לא החזיק בידו סכין או עשה בה שימוש, ואף מנע בעדו של הנאשם 1 מלשפוך שמן על המתלונן, ושפך על המתלונן מים, אם כי היה מעורב בהכאתו של המתלונן, ואף בעט בראשו של המתלונן בעודו שרוע על הרצפה, והשתתף ביתר חלקי האירוע, ייקבע המתחם הנמוך ביותר.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהנאשמים, איש איש כפי חלקו בביצוע המעשים, כמפורט להלן:**

מתחם העונש ההולם באשר לנאשם 1 הינו החל מ- 24 ועד ל- 52 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם באשר לנאשם 2 הינו החל מ- 20 ועד ל- 48 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם באשר לנאשם 3 הינו החל מ- 12 ועד ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם 1 הינו יליד 1984, נישא ונולדו לו שני ילדים. לאחר מכן התגרש, וכעת נמצא עם בת זוג נוספת ממנה יש לו ילד נוסף. אין ספק כי גזירת עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת תפגע בו ובמשפחתו. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו. הנאשם עלה ארצה עם משפחתו בגיל 12 ומשפחתו חוותה הליכי קליטה קשה בארץ. בשל קשיים כלכליים יצא הנאשם בגיל 16 למסגרות חוץ ביתיות, שם התערה עם חברה שולית והחל לבצע עבירות. לחובתו של הנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות של חבלה כשעברין מזויין ופציעה, וכן תקיפה סתם והתנהגות פרועה במקום ציבורי. בגין הרשעות אלו ריצה הנאשם שתי תקופות מאסר בפועל, האחת בשנת 2004 למשך 4 חודשים והשנייה בשנת 2005 למשך שלוש שנים. הרשעות האחרונה הינה משנה 2012 בגין עבירה מ- 2011, שם נדון לענישה צופה פני עתיד.

בהקשר זה מן הראוי לעיין בגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם 1 על-ידי כב' השופט (כתוארו אז) מנחם פינקלשטיין בת"פ (מח' חי') 4127/05 **מדינת ישראל נ' מסלה** (11.1.06):

"בשעות הלילה המאוחרות, הגיע הנאשם עם חבריו למועדון... בשעה 04:00 בערך פרץ ויכוח או

קטטה בעקבות נסיונו של הנאשם "להתחיל" עם חברתו של המתלונן... בהמשך לכך, בעוד המתלונן עומד באזור החנייה מחוץ למועדון יחד עם חבריו, החל מתפתח דין ודברים בין המתלונן לבין הנאשם וחבריו. בשלב זה התקרבו הנאשם אל המתלונן מאחור, כשהוא מצויד בסכין, הניף את הסכין מלמעלה למטה לכיוון גבו של המתלונן, דקר את המתלונן בגבו, וכן גרם לשריטה בראשו. הנאשם ברח ונתפס ע"י אחד המאבטחים של המועדון.

למתלונן נגרמה פגיעה ריאתית באונה התחתונה (בנוסף לשריטה בראשו). הוא אושפז ליום אחד בב"ח רמב"ם לצורך ניתוח, ופצע הדקירה נסגר.

הנאשם הוא בן 21, ולפני כשנתיים עבר עבירה דומה שעניינה דקירת אדם בחזה ובמותן. הוא נדון לארבעה חודשי מאסר בעבודת שירות, וכן הוטל עליו מאסר על-תנאי של שישה חודשים, שהוא בר-הפעלה.

...

לפיכך מתחייבת במקרים כגון אלה החמרה בעונש, מה עוד שבמקרה שלפנינו מדובר במי שנדון לפני כשנה לעונש קל בגין מעשה דומה של דקירת אדם, סיים לרצות עונש זה, בעבודת שירות, זמן קצר לפני האירוע דן, וידע בזמן ביצוע העבירה שעומד ותלוי נגדו עונש מאסר על-תנאי.

יחד עם זאת לא אמצה את הדין... מדובר באדם צעיר שמוטל עליו מאסר ראשון, ויש תקווה מסוימת שבתקופת כליאתו יפנים את מצבו ואולי יקבל טיפול שייתן פרי בעתיד. בשוקלי את מכלול השיקולים הרלוונטיים לעונש במקרה זה, מוטל על הנאשם עונש של ארבע שנות מאסר, שמתוכן יהיו שנתיים וחצי לריצוי בפועל, והיתרה על-תנאי... כמו כן מופעל, במצטבר, עונש המאסר על-תנאי של שישה חודשים, כך שעל הנאשם מוטל לרצות שלוש שנות מאסר".

הנה כי כן, עיון בעברו הפלילי של הנאשם 1, ובגזר הדין הקודם שניתן בעניינו, מעלה כי המקרה הנוכחי הינו המקרה השלישי במספר שבו הנאשם נותן את הדין בגין עבירת אלימות אשר כוללת תקיפת אדם באמצעות סכין. נדמה כי תקוותו של בית-המשפט בהליך הקודם כי הנאשם יפנים את מצבו ואולי יקבל טיפול שייתן פרי בעתיד, נכזבה. זאת הגם שחלף למעלה מעשור שנים מאז המעשה הקודם.

הנאשם 2 הינו יליד 1981, נתין זר, אשר נמצא בארץ בגפו ללא משפחה. אין ספק כי הטלת עונש מאסר לתקופה ממושכת על אדם אשר נמצא הרחק מארץ מוצאו וממשפחתו היא קשה מאוד. הנאשם הודה במיחוס לו, הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו. בהיותו נתין זר ובהעדר תסקיר שירות מבחן בעניינו, נסיבות חייו של הנאשם ברובן נותרו עלומות ואולם אין ספק כי אלו לא היו קלות. לחובתו של הנאשם הרשעה משנת 2015 בגין איומים והחזקת סכין בגינה נידון ל-4 חודשי מאסר בפועל. העובדה כי בעברו של הנאשם 2 הרשעה בהחזקת סכין וכעת נותן הוא את הדין בגין עבירה שעניינה שימוש בסכין מוסיפה נופך של חומרה למעשיו ומלמדת על כך שלא היה בעונש המאסר הקודם שהוטל עליו כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות תוך שימוש בסכין.

הנאשם 3 הינו יליד 1984, פרוד ואב ל-2 ילדים, הנאשם משלם מזונות לילדיו ונמצא במצב כלכלי קשה ובחובות להוצאה לפועל. אין ספק כי הטלת עונש מאסר לתקופה משמעותית תפגע בנאשם ובמשפחתו. הנאשם הודה במיחוס לו, הביע חרטה ונטל אחריות למעשיו. לחובתו של הנאשם 3 הרשעות קודמות ב-5 תיקי פ.א שעניינן עבירות איומים; ניסיון לתקיפת שוטר; היזק לרכוש במזיד; תקיפה סתם; תקיפת בן זוג; שימוש בכוח למניעת מעצר ותקיפה הגורמת חבלה ממש. **בגין הרשעות אלו נידון הנאשם בשנת 2013 למאסר בפועל של 24 חודשי מאסר בפועל** וכן בשנת 2014 ל-6 חודשי מאסר. בנוסף עומד ותלוי נגדו מאסר על תנאי בן 6

חודשים מת"פ (י-ם) 45090-02-14 **מדינת ישראל נ' צ'קול** (11.9.14). באותו גזר דין נדון הנאשם על כך שהשליך בקבוק לעבר ראשו של אדם וגרם לו חתך מדמם שהצריך תפירה, והכל בשעה שהיה שיכור. בנסיבות אלה, יש להפעיל את התנאי במצטבר, ואין הצדקה להפעלתו בחופף.

22. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לעברם הפלילי של הנאשמים אשר הורשעו בעבר בעבירות דומות ואף ריצו מאסרים בגינן.

23. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמים עונשי מאסר בפועל, איש איש על-פי המתחם שנקבע בעניינו ועל פי מיקומו בתוך אותו מתחם. כמו-כן, נוכח הפגיעה במתלונן ראוי להטיל בנוסף על כל אחד מהם פיצוי לטובת המתלונן.

סוף דבר

24. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

נאשם 1

א. **39 חודשי מאסר בפועל** שמניינם מיום 2.10.16.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.1.18 ויועבר למתלונן באמצעות פרטים שתמסור המאשימה.

נאשם 2

א. **31 חודשי מאסר בפועל** שמניינם מיום 2.10.16.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.1.18 ויועבר למתלונן באמצעות פרטים שתמסור המאשימה.

נאשם 3

א. **20 חודשי מאסר בפועל**, שמניינם מיום מעצרו, 5.10.16.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ (י-ם) 45090-02-14 **מדינת ישראל נ' צ'קול** (11.9.14) אשר ירוצה במצטבר לעונש המאסר אשר הוטל בתיק זה. **סה"כ ירצה הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל שמניינם מיום 5.10.16.**

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל

עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ה. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.1.18 ויועבר למתלונן באמצעות פרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' חשוון תשע"ח, 26 אוקטובר 2017, בנוכחות הצדדים.